

Llei

**de mesures de
prevenció dels
incendis forestals
en les urbanitzacions
sense continuïtat
immediata amb
la trama urbana**

Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana

Aprovada pel Ple del Parlament
(tramitació núm. 200-00065/06)
en la sessió núm. 83, del 9 d'abril
de 2003 (*Diari de Sessions del
Parlament de Catalunya*, sèrie P,
núm. 121).

Publicada en el *Butlletí Oficial del
Parlament de Catalunya*, núm. 415,
del 14 d'abril de 2003.

Promulgada el 22 d'abril de 2003,
en el *Diari Oficial de la Generalitat
de Catalunya*, núm. 3879,
del 8 de maig de 2003.

Presentació i edició a cura del lletrat
Sr. Xavier Muro i Bas

Primera edició, novembre del 2003
(edició núm. 179)

© Publicacions del Parlament de Catalunya
Departament d'Edicions
Parc de la Ciutadella, s/n · 08003 Barcelona
Tel. 933 046 635 / Fax 933 046 636
A/e: edicions@parlament-cat.net
www.parlament-cat.net

Imprès a Multitext, SL, Barcelona

Tiratge: 1.300 exemplars

Dipòsit legal: B-51.340-2003

Edició no venal

Presentació

La millora dels instruments utilitzats en la política de prevenció d'incendis forestals, que va rebre un fort impuls arran de les situacions catastròfiques viscu- des els anys 1994 i 1998, també es va estendre a l'àmbit normatiu, en aprovar-se noves normes espe- cífiques necessàries per adoptar algunes de les mesures que es van considerar necessàries, i que concretava part de les obligacions o servituds dels propietaris de terrenys susceptibles de crear situaci- ons de risc d'incendi, o augmentar els poders de l'ad- ministració en aquests casos, en el marc de la Llei Forestal de Catalunya, de marc més ampli.

El Decret 64/1995 de 7 de març, va aplegar diverses d'aquestes mesures amb l'ànim d'unificar-les en un sol text normatiu, de manera integrada i coherent. Ara bé, el possible encert i eficàcia de les mesures no podia amagar el fet que algunes d'elles requerien la seva inclusió en una norma amb rang de llei, atès que imposa obligacions i servituds legals als propietaris de determinades finques.

La llei que es presenta continua en la línia del Decret esmentat, establint diverses mesures adreçades a particulars i a l'administració, precisant, més que en normes anteriors, els seus destinataris, i instrumentant les mesures d'ordenació, d'intervenció i coactives en coherència amb la resta de l'ordenament jurídic i tot delimitant l'estatut del dret de propietat dels afectats d'acord amb les prescripcions constitucionals i la in- terpretació que d'elles n'ha fet la jurisprudència.

La Llei, com es desprèn del seu títol, no es refereix a totes les finques properes que limiten amb terrenys fo- restals, sinó que se centra en les que considera que presenten una problemàtica especial i un major risc, que són (art 1), les situades a les urbanitzacions que no tenen un continuïtat immediata amb la trama urba-

na i que estan situades a menys de cinc-cents metres de terrenys forestals; també s'inclouen les edificacions i instal·lacions aïllades situades en terrenys forestals. La determinació concreta i precisa d'aquest àmbit d'aplicació presenta algunes dificultats, o no té la claredat que seria desitjable des d'un punt de vista normatiu, ja que utilitza alguns conceptes que no estan jurídicament determinats. Així es parla d'urbanitzacions, concepte que no té una definició legal a l'ordenament urbanístic, encara que en alguns moments aquest l'utilitza (cal dir que amb sentits diferents i a més referint-se a realitats fàctiques). És evident que en el llenguatge comú és un terme d'ús habitual i que pot arribar-se a construir un significat acceptable per a la majoria de la gent; el que succeeix, però, és que manca de contorns precisos, com és característic dels conceptes jurídics indeterminats, per la qual cosa l'aplicació de la llei podria ésser conflictiva si no s'arbitrés un mecanisme de delimitació que permetés conèixer quines finques (solars o parcel·les) estan afectades o no, per ella.

El mateix es podria dir del concepte «trama urbana», concepte de caire tècnic però sense definició legal, encara que probablement els especialistes podrien posar-se d'acord sobre el seu significat. Pel que fa al concepte de «terrenys forestals», la llei es remet a la definició de la Llei Forestal de Catalunya. Per evitar, en el que sigui possible, els problemes i conflictes a que podria donar lloc la determinació de l'àmbit jurídic concret d'eficàcia de la llei degut a l'ús d'aquest concepte jurídic indeterminat, s'ha establert un instrument, el plànol de delimitació de les urbanitzacions, edificacions, i instal·lacions afectades (art. 2) l'aprovació del qual, (i l'elaboració, encara que no es digui, però es dedueix de l'article 2.2) correspon als Ajuntaments. La determinació, mitjançant un acte administratiu concret de l'àmbit d'afectació, possibilita als particulars afectats discutir i oposar-se, si ho consideren oportú, a la inclusió d'una finca determinada dins de les obligades a l'adopció de mesures preventives establertes a la llei, protegint-los així davant d'errors o arbitriarietats que puguin afectar als seus drets. Tot i que no es regula el procediment d'elaboració del plànol esmentat,

matèria pròpiament reglamentària, sembla raonable que sigui un procediment que reculli alguna fase o moment per a que els particulars, i els veïns i grups del municipi en general, puguin intervenir per fer conèixer la seva opinió o formular al·legacions d'alguna classe.

La Llei gira bàsicament a l'entorn de l'establiment d'una sèrie d'obligacions, que s'especifiquen a l'article 3, per disminuir el risc d'incendi (establiment d'una franja exterior de protecció i eliminació de la vegetació seca de parcel·les no edificades i vials) o per facilitar la seva extinció (xarxa d'hidrants) obligacions que en principi, d'una manera genèrica, s'imposen a les urbanitzacions i edificacions marcades a l'article 1. A l'article 4 però, es concreten els subjectes obligats, en determinar que ho són els propietaris dels terrenys inclosos dins dels àmbits a què s'al·ludeix de forma general a l'article 1.

L'obligació de disposar d'una franja exterior de protecció que s'estableix a l'apartat 1.a de l'article 3 recau, òbviament, no tant sobre els propietaris inclosos dins les urbanitzacions, sinó sobre els que confronten i per això la Llei ho configura més endavant, a l'article 6, mitjançant un sistema de servitud que pretén implicar als propietaris de terrenys afectats com als de les urbanitzacions, tot establint els mecanismes de rescabament corresponents com d'execució subsidiària per si és el cas. Pel que fa als propietaris dels terrenys inclosos dins de les urbanitzacions, la Llei intenta conciliar-se amb la legislació urbanística traslladant les obligacions a les juntes de compensació o altres òrgans de gestió establerts per l'esmentada legislació, considerant també però, el cas que no existeixi cap entitat d'aquesta mena, situació a la que obliga a constituir una específica per a l'execució de les mesures que obliga a adoptar. També acaba autoritzant l'aplicació de l'execució subsidiària quan les entitats esmentades no duguin a terme les seves obligacions (i caldrà imposar que també en el cas que no es constitueixi l'òrgan de gestió per desinterès o oposició dels afectats).

Altra tipus de mesures a adoptar es concreten en obligacions dels ajuntaments, en la mesura que entren

que dins de les seves competències, com la senyalització de carrers sense sortida, i la neteja de vials, camins interns i d'accés a les urbanitzacions. Així mateix, la llei els obliga a cercar la col·laboració inter-administrativa, mitjançant conveni, quan les urbanitzacions afectades es troben situades entre dos o més municipis, obligació per a la que no s'ha disposat instruments de substitució pel cas que no es compleixi, situació possible, òbviament, en la mesura que la concreció del conveni depèn de la voluntat de les diverses parts. També el cost de redacció del plànol de delimitació haurà d'ésser suportat pels Ajuntaments, ja que a ells s'atribueix la responsabilitat d'elaborar-los. Atès que totes aquestes actuacions poden suposar un cost econòmic que pot arribar a ésser important, la llei recull tant l'obligació d'establir un programa anual de subvencions, que ha de beneficiar tant els ajuntaments com a les juntes de les urbanitzacions, com la possibilitat d'imposar preus públics per la realització dels treballs corresponents (art. 7).

Una part important de la llei (8 articles de 15), es dedica a establir els instruments de control i de represió del seu incompliment, mitjançant un règim sancionador, regulat amb bastant detall. Cal incloure dins d'aquesta part, la disposició d'un tipus de mesura per a l'execució forçosa, la multa coercitiva, no gaire utilitzada, i que pot ser demostrativa d'una especial preocupació per assegurar el compliment de la llei. En la part final, la llei programa temporalment la seva aplicació, establint un primer termini, de nou mesos, per a l'elaboració (no l'aprovació) del plànol de delimitació a que es refereix l'article 2, i un altre de sis mesos més per a l'adopció pràctica de les mesures establertes, comptades a partir de l'aprovació del plànol esmentat.

Finalment, cal assenyalar l'alt grau de consens obtingut durant la tramitació parlamentària de la llei, ja que de 57 esmenes presentades, 42 foren aprovades (2 amb transacció) i la resta retirades pels grups que les presentaren, resultant aprovada la llei per la unanimitat de la cambra.

Xavier Muro i Bas

Contingut sistemàtic de la Llei

Preàmbul	11
Article 1. Objecte de la Llei	12
Article 2. Plànol de delimitació de les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions afectades	12
Article 3. Obligacions	12
Article 4. Subjectes obligats	13
Article 5. Senyalització i informes	14
Article 6. Constitució de la servitud forçosa i dret d'accés	14
Article 7. Mesures econòmiques	15
Article 8. Inspecció	15
Article 9. Infraccions	16
Article 10. Responsabilitat	17
Article 11. Sancions	17
Article 12. Gradació de les sancions	18
Article 13. Prescripció	18
Article 14. Multes coercitives	18
Article 15. Procediment administratiu i òrgans competents	18
Disposicions addicionals	19
Disposició transitòria	19
Disposició derogatòria	19
Disposicions finals	20

Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana

PREÀMBUL

L'article 40 de la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, determina que les entitats locals situades en zones d'alt risc d'incendi han de disposar d'un pla de prevenció que ha de contenir les mesures operatives i administratives que calgui prendre i ha de determinar els equips i les infraestructures necessaris per a afrontar els incendis forestals i disminuir-ne el risc. Igualment, els propietaris de terrenys forestals i les agrupacions de defensa forestal han d'adoptar tot un seguit de mesures preventives.

Mitjançant el Decret 64/1995, del 7 de març, es va regular un seguit de mesures per a prevenir els incendis forestals. Aquestes mesures afectaven també les urbanitzacions sense continuïtat amb la trama urbana. L'experiència assolida aconsella reforçar els instruments jurídics que permetin fer completament efectives les mesures preventives. Per aquest motiu, la Llei dicta tot un seguit de mesures de prevenció d'incendis forestals que són de compliment obligat per a les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions properes als terrenys forestals, amb les excepcions que s'hi estableixen; concreta la persona en qui recau la responsabilitat de portar-les a terme; estableix una servitud en els terrenys inclosos en les franges de protecció; determina els instruments econòmics per a poder aplicar aquestes mesures, i regula el règim sancionador en els casos d'incompliment.

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

1. L'objecte d'aquesta Llei és establir mesures de prevenció d'incendis forestals pel que fa a les urbanitzacions que no tenen una continuïtat immediata amb la trama urbana i que estan situades a menys de cinc-cents metres de terrenys forestals i a les edificacions i les instal·lacions aïllades situades en terrenys forestals. En són exclosos les edificacions i les instal·lacions destinades a explotacions agrícoles i ramaderes i els habitatges que hi són vinculats.

ARTICLE 2. PLÀNOL DE DELIMITACIÓ DE LES URBANITZACIONS, LES EDIFICACIONS I LES INSTAL·LACIONS AFECTADES

1. Els ajuntaments han de determinar, mitjançant un plànol de delimitació, les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions afectades per aquesta Llei. Correspon al ple de l'ajuntament d'aprovar aquest plànol de delimitació, el qual, un cop aprovat, s'ha de trametre al Departament de Medi Ambient.

2. Els ajuntaments poden acordar amb ens supramunicipals i amb l'Administració de la Generalitat els mecanismes de suport necessaris per a l'elaboració del plànol de delimitació de les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions afectades.

3. Als efectes d'aquesta Llei, són *terrenys forestals* els que tenen aquesta consideració d'acord amb la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya.

ARTICLE 3. OBLIGACIONS

1. Les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions a què fa referència l'article 1 han de complir les mesures de prevenció d'incendis forestals següents:

a) Assegurar l'existència d'una franja exterior de protecció de vint-i-cinc metres d'amplada al voltant, lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida, que compleixi les característiques que s'estableixin per reglament.

b) Mantenir el terreny de les parcel·les no edificades lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida, d'acord amb el que disposa la lletra a.

c) Elaborar un pla d'autoprotecció contra incendis forestals que s'ha d'incorporar al pla d'actuació municipal, d'acord amb el Pla de protecció civil d'emergències per incendis forestals a Catalunya (Infocat), segons el que estableix la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

d) Disposar d'una xarxa d'hidrants homologats per a l'extinció d'incendis que compleixi les característiques establertes per decret.

e) Mantenir nets de vegetació seca els vials de titularitat privada, tant els interns com els d'accés, i les cunetes.

2. S'han de regular per reglament la retirada i l'eliminació de les restes vegetals procedents de la poda i la neteja.

ARTICLE 4. SUBJECTES OBLIGATS

1. Les obligacions establertes per l'article 3 han d'ésser complertes per l'òrgan de gestió o la junta de la urbanització, que, si s'escau, ha d'ésser constituït d'acord amb les normes urbanístiques. En el cas que no s'hagi creat l'òrgan de gestió o la junta, les urbanitzacions n'han de constituir un a fi i efecte de complir les obligacions esmentades.

2. Si no s'ha constituït cap de les entitats a què fa referència l'apartat 1, els propietaris de les finques de la urbanització responen solidàriament del compliment de les obligacions establertes per l'article 3.

3. Les obligacions establertes en relació amb les edificacions i les instal·lacions aïllades han d'ésser complertes pels propietaris respectius.

4. En relació amb els treballs de neteja a què fan referència les lletres *a*, *b* i *e* de l'article 3.1, si no els han fet els subjectes obligats, correspon a l'ajuntament de fer-los. L'ajuntament pot recórrer a l'execució forçosa d'aquestes actuacions en els termes establerts per la normativa de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, corresponen a l'ajuntament les tasques de neteja dels vials i els camins interns i d'accés a la ur-

banització, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

5. Els promotors que presentin plans o projectes de noves urbanitzacions han d'incorporar al projecte el pla d'autoprotecció contra incendis corresponent, la previsió de xarxa d'hidrants i els estatuts reguladors de l'òrgan de gestió o de la junta, que, independentment del sistema d'actuació urbanística, han d'establir, com a mínim, la regulació de les obligacions de l'article 3.

6. En el cas que les urbanitzacions, els habitatges o les edificacions es trobessin entre dos o més termes municipals o amb la franja de protecció en un terme municipal que no és el de les finques, s'han d'establir els convenis interadministratius corresponents entre els municipis i, si escau, la comarca o un altre ens local supramunicipal, que delimitin clarament els mecanismes d'execució forçosa de les obligacions d'aquesta Llei en règim de col·laboració.

ARTICLE 5. SENYALITZACIÓ I INFORMES

1. Les actuacions que s'hagin de dur a terme d'acord amb el que estableix aquesta Llei que afectin zones forestals amb un pendent superior al 40% requereixen un informe tècnic de caràcter forestal sobre les mesures necessàries per a minimitzar els efectes de les actuacions sobre el terreny.

2. Els carrers sense sortida de les urbanitzacions han d'ésser senyalitzats degudament.

ARTICLE 6. CONSTITUCIÓ DE LA SERVITUD FORÇOSA I DRET D'ACCÉS

1. En els terrenys inclosos en la franja de protecció que regula l'article 3.1.a que no pertanyen a la urbanització, s'hi estableix una servitud forçosa per a accedir a aquesta i fer-hi els treballs de neteja necessaris.

2. L'accés als terrenys inclosos en la franja de protecció ha d'ésser durant el temps estrictament necessari per a la realització de treballs de neteja, que s'ha de fer pel punt menys perjudicial o incòmode per a les finques gravades i, si és compatible, pel punt més convenient per a les finques beneficiàries.

3. La servitud d'accés dóna dret a una indemnització a càrrec dels subjectes a què fa referència l'article 4.1 i 2, que consisteix en el valor de la part afectada de la finca servent i la reparació dels perjudicis que el pas pugui ocasionar.

4. En el cas que no es permeti l'accés a una finca, es pot dur a terme, quan s'escaigui, l'execució subsidiària dels treballs de neteja que siguin necessaris.

5. En tot el que no és previst en aquesta Llei, és aplicable a la servitud el règim establert al capítol II de la Llei 22/2001, del 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent.

ARTICLE 7. MESURES ECONÒMIQUES

1. Sens perjudici de les mesures d'execució forçosa a què fa referència l'article 4.4, els ajuntaments poden establir preus públics per la prestació dels serveis determinats per les lletres *a*, *b* i *e* de l'article 3.1.

2. Amb la finalitat de contribuir econòmicament al compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, la Generalitat ha d'incloure en els seus pressupostos un programa anual de subvencions i ha d'impulsar acords de cooperació econòmica amb altres administracions.

3. Els ajuntaments i els òrgans de gestió o les juntes de les urbanitzacions a què fa referència l'article 4.1 poden ésser beneficiaris dels ajuts que els departaments de la Generalitat estipulin per al compliment de les disposicions d'aquesta Llei.

ARTICLE 8. INSPECCIÓ

1. Corresponen als departaments competents en les matèries regulades per aquesta Llei i als ajuntaments als quals pertanyin les urbanitzacions, d'acord amb els protocols que s'estableixin, la inspecció i el control de l'aplicació de les mesures de prevenció d'incendis forestals regulades per aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats per les mesures establertes per aquesta Llei han de prestar la màxima col·laboració per a l'acompliment de les tasques d'inspecció.

3. Les actes d'inspecció del compliment de les mesures establertes per aquesta Llei, esteses d'acord amb els requisits legals pertinents per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat, tenen valor probatori dels fets que hi consten i, si s'escau, poden donar lloc a la incoació de l'expedient sancionador que correspongui.

4. Els òrgans corresponents dels departaments de la Generalitat competents en la matèria i els dels ajuntaments s'han de notificar mútuament les actuacions inspectores dutes a terme.

ARTICLE 9. INFRACCIONS

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i les omissions que contravenen les disposicions d'aquesta Llei.

2. Són infraccions lleus:

a) Facilitar amb retard la documentació sol·licitada per l'administració actuant.

b) Contravenir tota altra obligació establerta per aquesta Llei no tipificada com a greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) Disposar d'una franja exterior de protecció inferior als vint-i-cinc metres d'amplada.

b) No permetre l'accés a què dóna dret la servitud regulada per l'article 6.

c) No presentar el pla d'autoprotecció contra incendis forestals.

d) Impedir els treballs de neteja en les franges de protecció.

e) Oposar resistència a l'actuació inspectora.

f) No facilitar la documentació sol·licitada per l'administració actuant.

g) Incomplir les obligacions derivades dels requeriments formulats a l'empara d'aquesta Llei.

h) Reincidir en infraccions lleus.

4. Són infraccions molt greus:

a) No disposar de cap franja exterior de protecció lliure de vegetació baixa i arbustiva i amb la massa arbòria aclarida.

b) No mantenir el terreny de les parcel·les no edificades lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida, durant el període de màxim risc d'incendi.

c) No disposar de xarxa d'hidrants homologada per a l'extinció d'incendis.

d) Reincidir en infraccions greus.

e) No aplicar el pla d'autoprotecció contra incendis forestals.

ARTICLE 10. RESPONSABILITAT

1. Són responsables de les infraccions els subjectes a què fa referència l'article 4.1, 2 i 3, i també tota persona o entitat que dificulti l'execució de les obligacions establertes per aquesta Llei.

2. En el cas que no existeixi cap dels òrgans de gestió o de les juntes dotades de personalitat jurídica pròpia per a complir les obligacions que estableix aquesta Llei o en el cas que siguin insolvents, els propietaris de les finques responen solidàriament de la comissió de la infracció.

3. En el cas de la infracció regulada per l'article 9.3.b, n'és responsable el titular de la finca gravada amb la servitud.

ARTICLE 11. SANCIONS

1. Les infraccions establertes per aquesta Llei se sancionen amb les multes següents:

a) Infraccions lleus: fins a 600 euros.

b) Infraccions greus: de 601 euros fins a 10.000 euros.

c) Infraccions molt greus: de 10.001 euros fins a 100.000 euros.

2. La resolució que posi fi al procediment sancionador pot acordar, a més de la imposició de la sanció

pecuniària que correspongui, l'adopció de mesures correctores i la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de la infracció.

ARTICLE 12. GRADACIÓ DE LES SANCIONS

Les sancions imposades per aquesta Llei es graduen tenint en compte els criteris següents:

- a) Els perjudicis causats a les persones, els béns materials i el patrimoni natural.
- b) La capacitat econòmica dels infractors.
- c) L'existència d'intencionalitat.
- d) La reincidència.

ARTICLE 13. PRESCRIPCIÓ

La prescripció de les infraccions i les sancions regulades per aquesta Llei s'apliquen segons el que estableix la normativa sobre procediment administratiu comú.

ARTICLE 14. MULTES COERCITIVES

En el cas d'incompliment de les obligacions derivades dels requeriments formulats a l'empara del que estableix aquesta Llei, es poden imposar multes coercitives de fins a una quantia màxima de 2.000 euros, amb un màxim de tres multes consecutives.

ARTICLE 15. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU I ÒRGANS COMPETENTS

1. El procediment per a imposar les sancions establertes per aquesta Llei es regeix per les normes de procediment administratiu aplicables a Catalunya.
2. La competència per a la imposició de les sancions per infracció de les disposicions d'aquesta Llei correspon:
 - a) Als ajuntaments del terme municipal on estiguin emplaçades les urbanitzacions o les finques, pel que fa a les infraccions lleus i greus.
 - b) Als òrgans dels departaments de Medi Ambient i de Justícia i Interior que es determinin per reglament, pel que fa a les infraccions molt greus.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Es poden declarar zones d'actuació urgent, seguint el procediment regulat pel capítol III del títol III de la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, i, amb els efectes que s'hi estableixen, determinats terrenys en què calgui preservar especialment els valors naturals, ecològics o paisatgístics, delimitant perímetres de protecció prioritària contra incendis.

SEGONA

Es modifica l'article 77.3 de la Llei 6/1988, que resta redactat de la manera següent:

«Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, de dos anys per a les greus i de sis mesos per a les lleus, a comptar de la data en què s'hagi comès la infracció.»

TERCERA

El termini per a l'elaboració dels plànols de delimitació a què fa referència l'article 2 és de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els subjectes obligats al compliment de les disposicions d'aquesta Llei disposen d'un termini de sis mesos a comptar de l'aprovació del plànol de delimitació a què fa referència l'article 2 per a portar a terme les obligacions que s'hi regulen. Durant aquest termini regeixen les disposicions de l'article 2 del Decret 64/1995, del 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals. L'aprovació dels protocols a què fa referència l'article 8 s'ha de fer amb l'informe previ de la Comissió de Govern Local de Catalunya.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Un cop exhaurit el termini a què fa referència la disposició transitòria única, resta derogat l'article 2 del Decret 64/1995.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

Es faculten el Govern i els consellers de Medi Ambient i de Justícia i Interior, en l'àmbit de les respectives competències, perquè dictin les normes necessàries per a desenvolupar aquesta Llei per reglament en el termini d'un any.

SEGONA

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Índex analític

ajuntaments	2.1, 2.2, 7.1, 7.3, 8.1, 8.4, 15.2a, 6
convenis interadministratius	4.6
Departament de Justícia i Interior	15, 2.b, DF 1a, 8.1
Departament de Medi Ambient	2.1, DF 1a, 8.1, 15.2.b
desplegament reglamentari	DF 1a, 3.1.a, 3.2, 15.2.b
edificacions i instal·lacions aïllades	1, 2, 3, 4.3, 4.6, DT, DA 3a
execució subsidiària	4.4, 6.4
franja de protecció	3.1.a, 4.4, 6.1, 6.2, 2, 9.3a, 9.3d, 9.4.a
hidrants	3.1.d, 9.4.c, 4.5
infraccions	9
inspecció	8, 9.3.e
junta d'urbanització <i>vegeu</i> òrgan de gestió	4.2
multes coercitives	14

neteja de vegetació	3.2, 6.1, 6.2, 6.4, 4.4, 9.4.a
objecte	1
òrgan de gestió	4.1, 4.4, 7.3, 6.3, 8.2, 10
parcel·les no edificades	3.1.b
pla d'autoprotecció	3.1.c, 9.4.e, 9.3.c
plànol de delimitació	2.1, 2.2, DA 3a, DT
prescripció d'infraccions i sancions	13
preus públics	7.1
procediment sancionador	15
promotor d'urbanitzacions	4.5
propietaris	4.2, 4.3, 4.4, 6.2, 6.3, 10, DT, 8.2
responsabilitat de les infraccions	10
sancions	11, 12
senyalització	5.2
servitud forçosa	6
subjectes obligats	4, DT
subvencions de la Generalitat	7.2, 7.3
terrenys forestals	2.3
urbanitzacions i edificacions situades entre 2 o més termes municipals	4.6

urbanitzacions	1, 2, 3, 4, 8
zones forestals amb pendent superior al 40%	5.1